a *Et licet aliqui voluerint.*] Adde in ſimili, quæ dixi ſupra ad quæſtionem 30. verſic. punctus eſt ad principium. *Drogh.*

Et licet aliqui.) Adde, quod in Regno Neap. ſeruatur per Regia Tribunalia, quod quando per Officiales Baronũ petitur remiſſio alicuius cauſæ per viã grauaminis in illis tribunalibus introductę, ſi nõ cõſtet de corpore delicti, non remittitur etiam, ꝙ Barones habeãt primam, & ſecundam inſtantiam priuatiuè, & hoc per deciſion. Guid. Pap. 202. *Baiar.*

b *Sed certè.*] Cartar. tract. de execut. ſentent. c. 1. num. 252. & c. fin. num. 264. Decian. d. c. 19. n. 18. Peguera deciſ. 2. in fine, & deciſ. 56. *Roſ.*

Sed certè quicquid ſit de iure.) Adde, quod iſta cõ
55 ſuetudo † non valet reſpectu homicidæ animi deliberati, quia eſt contra ius diuinum, ſecundum Bernar. de Plot. in conſil. 133. per totum inter conſil. criminal. diuerſorum, tomo ſecundo.

56 Item adde, quod iſta conſuetudo non valet, ſi delinquens remanet impunitus, quia ſi non fieret remiſſio eſſet contra ius publicum, cũ delicta per talem conſuetudinem remanerent impunita, & ad hoc, vt valeat, requiritur quod iudex, qui non vult remittere, velit punire, ita tenet Cald. in capitulo primo, de raptor. quem omnes ſequuntur, & in ſpecie Abb. in capit. fin. de foro competent. num. 23. Iaſon conſil. 121. volum. 1. Boer. deciſ. 29. num. 6. & Grammat. deciſ. 26. numer. 3. *Baiard.*

c *Iuriſdictionem ſeparatam.*] Adde, quod hinc eſt, cum fiũt proclamationes Parmæ ſuper bannitis ſemper ſpecificari ſolet ſtatus Pallauicinus, qui ſtatus vtique cum habeat iuriſdictioné, ac leges proprias, & ſtatuta ſeparata, aliàs de iure non includeretur ſub generali proclamate, faciunt, quæ dixit Felyn. in cap. Rodulphus, §. Diſtrictus poſt med. de reſcript. innuendo de dicto ſtatu Pallauicino reſpectu Patmæ, prout indu

ſitate remiſſio fieri, dicit eſſe communẽ opin. Anan. in cap. ex his poſt num. 9. verſic. Et primo arguit de furtis. Et licet aliqui voluerint, quod iudex de remiſſione requiſitus debeat prius ipſe cognoſcere, an ille ſit culpabilis de delicto pro quo imputatur, & dicat Cæpol. in d. cõſ. 54. verſ. & in hoc benè conſideret, ita fuiſſe aliquando iudicatum: tamen illam opin. praxis non admiſit, vt atteſtatur Dida. in d. c. 11. nu. 8. & contrarium tenẽt Doctores communiter, vt dicit Imol. in l. interdum, §. idem autem, verſic. nota argumentum, ff. de publ. & ita ſemper vidi in practica obſeruari.

20 *Sed* [b] *certè, quidquid ſit de iure, hodie ex conſuetudine communiter non fit remiſſio, vt atteſtatur Cyn. in authen. apud eloquentiſſimum in 3. not. C. de fide inſt. Bart. in l. ſepulchri, nu. 3. ff. de ſeq. vio. quem refert Abb. conſil. 24. nu. 1. lib. 1. & Gramma. conſ. 28. in fin. & Publ. ſuper conſuet. Aluern. fol. 18. art. 1. num. 3. Gand. de malefic. in rubr. de citat. faciend. nu. 8. Bald. conſil 393. lib. 1. & conſil. 229. in fin. lib. 2. & conſil. 238. libr. 4. & in l. 1. num. 2. in fin. C. vbi de crim. agi opor. quem refert Afflict. ſuper 2. parte, conſt. Regni, rub. 3. num. 68. Vital. de malef. in rub. quid ſit accuſatio, num. 53. Iac. de Beluiſ. in §. ſi quis verò comprehenſorum in authen. vt nulli iudicum, quem refert Aug. ad Ang. de malef. in verbo, & ibi caput, num. 27. Abbas conſ. 24. num. 1. & ſeq. lib. 1. Iaſ. in l. à diuo Pio. §. 1. num. 2. ff. de re iud. quem refert Practic. Conradi, fol. 249. in 8. limita. Rimin. conſ. 7. n. 7. Marſ. in pract. crim. §. opportune, nu. 35. & conſil. 32. nu. 9. & conſ. 99. nu. 21. quem refert Roland. conſ. 60. nu. 22 lib. 2. Idem Marſil. in repetit. l. vnicæ, num. 143. in fin. C. de raptu. virg. Gram. deciſ. 26. num. 3. Berous in c. de ijs, nu. 29. de accuſ. Et dicit Ang. in l. ſolet, nu. 3. ff. de cuſtod. reo. quod hodie non vtimur iſtis remiſſionibus, quia vnaquæque ciuitas ſibi ipſi præſes eſt nec ſubſunt ciuitates eidem dominio: meritò vnus præſes alteri obedire non tenetur. Et ideò in Italia in qualibet ciuitate habentes iuriſdictionẽ ſeparatã, quilibet delinquens eſt ſecurus. Et ita ſeruari de conſuetudine atteſtatur Fulgoſ. conſ. 149. numer. 2. Soc. Iun. conſ. 76. nu. 7. lib. 3. Ita etiam obſeruare praxim Galliæ, vt ſcilicet non fiat huiuſmodi remiſſio, atteſtatur Igneus in l. fidei commiſſum, num. 232. ff. ad Sylla. Dicit etiam Pract. Milleſ. fol. 37. n. 64. & 69. & fol. 63. num. 2. quòd de conſuetudine regni Franciæ non fit remiſſio ad iudicem loci delicti, ſed ad iudicem ordinarium delinquentis, reſpectu originis, vel domicilij, prout etiam atteſtatur Põtan. ſuper conſuet. Bleſen. fol. 168. col. 1. circa medium.*

21 *Hoc* [c] *tamen, quod nõ fiat remiſſio, intelligendum eſt, vt procedat inter illos iudices, qui non ſunt ſubditi eiuſdem principis; & hæc eſt communis ſententia vtriuſq. cenſuræ, vt dicit Probus in Apoſtil. ad Ioan. Monac. in c. inquiſitores ſub nu. 8. de hæret. in ſexto. Dicit ẽt Chaſſ. ſuper conſuetud. Burgun. fol. 365. n. 14. ꝙ hæc eſt cõis ſententia omnium tã iuris ciuilis, quã quotidie videmus obſeruari. Et ait Didac. pract. q. 11. nu. 10. ꝙ hæc ſẽtẽtia communi totius orbis Chriſtiani vſu, & praxi recepta eſt. Et ita ẽt hodie ſeruari atteſtatur Bal. in l. executorem, num. 30. in fin. C. de execut. rei iudic. & in l. requirendi, poſt num. 2. C. de ſer. fugi. quem refert Marcus deciſ. 400. nu. 9. Paulus de Caſtro conſil. 309. lib. 2. Iac. de Belu. Innior in repet. §. contrahẽtes, n. 71. & 111. & alijs ſeq. vbi ẽt atteſtatur, quòd hæc eſt communis opin. Doctorum vtriuſque iuris, Anan. in cap. 1. poſt numerũ 8. de raptor. Martin. Laud. conſil. 6. num. 2. inter conſilia crimiualia diuerſorum, lib. 1. Berous deciſ. 29. numero 5. Aufrer. ſuper deciſ. Tholoſ. 319. Et dicit Angel. in auth. ſi verò, C. de adul. quod hodie iſta remiſſio non fit niſi in locis ſubditis vni præſidi. Idem dicit Cæpoll. in dicto conſil. 59. verſic. & prædicta procedunt, Pariſ. Put. de ſynd. fol. 190. cap. 4. poſt num. 1.* [f] *Et*

citur de illo Comite, & eius Caſtris, reſpectu Veronæ ad differentiam Venetorum, à quibus non dicitur exemptus, licet quantũ ad Veronã ſic, & ideò illis ſtantibus, nec etiam bannitus foret tutus in d. ſtatu per ea, quæ voluit Bald. in l. etiam, n 7. C. de iur. dot. ſtantibus maximè conuentionibus, inter Ciuitatem Parmæ, & hunc ſtatum, nunc maximè indultu Sereniſſimi Ducis ſepatatum. Adde infra q. 71. verſ. Quæro modo, q. 96. verſ. Item quæro, in fine, ſupra hac eadẽ quæſt. verſic. ſucceſſiuè quæro, infra q. 59. verſic. Et hæc quidem. *Drogh.*

d *Reſpectu originis, vel domicilij.*] Adde infra q. 96. verſ. ſed quid ſi bannitus, ibi licet enim Iudices diuerſorũ, ſupr. q. 30. ver. Ceterum. *Drogh.*

e *Hoc tamen quod non fiat remiſſio.*] Adde, quòd in cauſis hæreſis quilibet
57 inquiſitor cuiuſcunq. Prouinciæ poteſt petere remiſſionem à quocunque alio Inquiſitore, quia omnes inquiſitores ad cauſas hæreſis, ſunt Romani Põtificis Legati, & crimen eſt merè Eccleſiaſticum, rationes cuius nullli Domino temporali ſubſunt Inquiſitores, ſed ſoli Põtifici, aut Generalibus Inquiſitoribus debent obtẽperare, & delinquentes ab Hyſpania in Italiam remitti debent, ita tradit Franc. Peguer. ſchol. 45. ad tertiam partem Director. Inquiſitor. columna tertia. *Baiard.*

f *Et ideò ſecundum Angelum in dicta lege ſolet.*] Adde, quæ requiran
58 tur, vt fiat remiſſio † videndum Guid. Pap. deciſione ducenteſima ſecunda, & ibi in Additionibus, vbi habetur, quod nouẽ requiruntur, & in quibus caſibus ſit faciẽda remiſſio, & quę requirãtur, vide

ideò

uide etiam Caſſan. in conſuet. Burgund rubr. 12. §. 1. num. 1. fol. 1433. & caſus, in quibus non fit remiſſio in criminalibus, uide per Oldrad. conſil. 104. quod remiſſio, & ad prædicta omnia uide omnino Dec. in tract. crim. tom. 1. lib. 4. capit. 19. ubi latiſſimè, & in caſibus, in quibus eſt remittendus reus, debet remitti ſub bona cu-
59 ſtodia expenſis † remiſſionem petentis, ut per Aufrer. in addit. ad Cap. Tholoſ. deciſ. 100. Boer. deciſ. 303. & Decian. ubi ſupra num. 19.

60 Item adde, an † remiſſio deliuquentis in territorio Baronis habẽtis iuriſdictioné cognoſcendi in delinquentes in ſuo territorio priuatiuè, & annullatiuè debeat fieri ad Baronem, & Dominum delinquentis ſimiliter habentis priuilegiũ cognoſcendi in ſuos uaſſallos alibi delinquentes, vide Foller. in pract. crim. in uerb. audiantur excuſatores, num. 65. cum ſequ. & Gramm. in deciſ. 30. per totam, ubi latiſſimè, & per Carau. in ritu 206 nu. 3. & in Pragm. 6. incipiente pro bona, §. item, quod Gubernator de officio Iuſtitiarij.

61 Item adde, † ſi inquiſitus per Iudicem Baronis fuerit captus à Curia ſuperiori, ſiue à Principe, an ſit facienda remiſſio, Gramm deciſ. 30. & Foller. in d. uerb. audiantur excuſatores, num. 82.

62 Item adde, † quòd remiſſio debet peti ante cõdemnationem; aliàs reo condemnato per Iudicé, qui fecit capturam, non habet locum remiſſio, Gramm. deciſ. 26. nu. 5. & Afflict. de Conſtit. Capitaneorum numer. 22. fol. 107. & ibi num. ſeq. dicit, cuius expenſis debeat fieri dicta remiſſio, & ibi dicit etiam, quod Iudex, qui remiſit delinquentem ad requiſitionem Iudicis loci, ubi eſt commiſſum delictum, non
63 poteſt amplius cognoſcere, an deliquerit, † & idem tenuit Oldrad. in conſ. 89 incip. Epiſcopus, & reus, qui remittitur,
64 debet puniri ſecundum legem Iudicis, † ad quem fit remiſſio Alciat. de præſumpt. reg. 3. præſumpt. 33. in fine.

65 Item adde, quòd † fit remiſſio ad locum delicti duabus de cauſis, ut ceteri timeant, & ut conſulentur parentes offenſorum, not. autent. qua in prouincia, Cod. ubi de crimin. agi oport.

66 Item adde, quòd † Iudices, qui eſſent ſub eodem dominio, ſi non remitterent delinquentes ad locum delicti, puniendi eſſent de inobedientia, ſecundum Iacob. Beluiſ. in cap. Romana, §. contrahentes numer. 113. de foro competent. lib. 6. quem refert, & ſequitur Anton. Scap. in tract. iuris non ſcrip.
67 libr. 5. capit. 8. numer. 9. & in Regno Neapolit. fuit prouiſum per Reg. Pragm. Caroli V. quæ eſt quinta ſub titul. de delicto quis conueniri poteſt, quòd officiales Regni debent capere delinquentes, qui etiam delinquunt extra territorium, & illos remittere ad officialem territorij, in quo deliquerint, alias non, ſi eſſent publici latronei, diſrobatores
68 ſtratarum publicarum, † qui poſſunt à quocunque officiali

ideo ſecundum Ang. in d. l. ſolet, poſt num. 3. [g] *ſi plures ciuitates ſubeſſent vno dominio, tunc deberet fieri remiſſio de vno præſide ad alium, ſubdens, quòd vidit practicari, & obſeruari pluries, & bene: Ceterum inter diuerſa dominia de generali conſuetudine non ſolet fieri remiſſio. Bene verum eſt, quòd de facto quandoque vidi (non obſtante tali conſuetudine) fieri remiſſiones delinquentium captorum* [h] *in hoc Ducatn principibus finitimis in delictis atrocibus, & econuerſo.* [i] *qđ tamen ego nunquam laudaui: quia credo, quod ſtante conſuetudine ipſi debeant eſſe ſecuri. Tamen ad punitionem malefactorum* [K] *Deus aliquando ita fieri permittit. Caueant ergo huiuſmodi delinquentes: & ne hoc eis contingat, procurent habere à principe, ſub quo morantur, fidamtiam,* [l] *ſeu ſaluum conductum, quo habito, tute poterunt ibi permanere.* [m] *Sunt etiam quædam prouinciæ, quæ aliquando intereant capitula cum Ducibus Mediolani de tradendis inuicem delinquentibus; ſed talia capitula non ſolent obſeruari, niſi ad libitum, & cum ſemel fuiſſet dictum in Senatu de reuocandis huiuſmodi capitulis cum dominio Venetorum, fuit allegatum id, quod dicit in hoc propoſito Chaſſan. ſuper conſuet. Burg. fo. 365. poſt num. 4. quem omnino vide.*

22 *Sed* [n] *quid ſi iudex, à quo petitur remiſſio, non habeat iuriſdictionem procedendi pro illo delicto, & conſequenter nec ipſum reum capiendi, nunquid habere poterit locũ hoc caſu remiſſio? Reſpond. Cald. tenuit, quod ſic, dicẽs. quod attendi debet ſolummodo iuriſdictio iudicis id petentis, non autem eius, à quo petitur remiſſio: Contrariam tamen ſententiam, quòd ſcilicet non habeat locum remiſſio, niſi iudex, à quo petitur, habeat iuriſdictionẽ capiendi ipſum reum & procedendi pro illo delicto, dicit eſſe communem Boſ. in titul. de foro compet.* [o] *numer. 25. & ſequ. Ego ſemper vidi de facto contrarium ſeruari. Nam ſiue remiſſio petatur à iudice, qui ſit ſub eodem principe, ſeu præſide prouinciæ, ſiue petatur ab eo, qui ſit ſub alio principe, non attenditur, an poſſit ab eo capi de iure, vel ne, ſed ſolum an ille, qui petit, habeat iuriſdictionem proceden-*

capi, & puniri, ſed de dicta Pragm. uide Foller. in pract. crim. in uerbo audiantur excuſatores, numer. 89. ubi tenet, quòd
69 dicta pragm. non habeat locum quo ad Barones † iuriſdictionem habentes in eorum uaſſallos cognoſcendi de delictis, etiã alibi commiſſis priuatiuè, ſed ſolum procedere in officialibus, Regis de uno ad alium, non autẽ in officiali Regio ad Baronem, atteſtãdo per Deum ſe millies ita obtinuiſſe: ſed ego reperio aliter deciſum fuiſſe per Sacr. Reg. conſ. de regia Audientia ad Baronem, ſcilicet quòd la-
70 tro †. ſtratarum captus per regiam Audientiam ad Baronem dicta priuilegia habentem non eſt remittendus, ut atteſtatur Franch. in deciſ. 426. uol. 2. Sed aduertendum eſt, quòd ſi Iudex requiſitus ſuperior iuriſdictione ſit, non remittit Iudici inferiori, ſed ipſe cognoſcit de cauſa, nam dici ſolet, quòd Curia maior
71 † non remittit inferiori, Caſſan. in conſuet. Burg. rub. 12. num. 16. Couar. pract. q. cap. 11. num. 10. verſ. 13. illud: ubi hanc limitationé intelligit procedere, ubi Iudex maior & inferior poteſt cauſam iam ceptam coram inferiori auocare, aut retinere cuiuſcunque appellationis occaſione, ſecus ſi hanc non habeat poteſtatem; quem refert, & ſequitur Far. q. crim. in q. 7. num. 33. *Baiard.*

g *Si plures ciuitates.*) De hoc infra q. 39. uerſic. ſed quæro in fin. Cartar. ubi ſup. num. 252. *Roſ.*

h *In hoc ducatu.*) Cart. ubi ſup. n. 255. & ſeqq. *R.*

72 i *Quod tamen ego nunquam.*) Adde, quod † non obſtante tali conſuetudine remiſſio in grauibus delictis, & etiam leuibus fieri poteſt, Abb. conſil. 24. uol. 1. & latiſſimè Decian. in tract. crim. tom. 1. cap. 19. numer. 6. quo ſtante Clarus deberet laudare, & non damnare Principes remittentes, quia delicta non remanent impunita. *Baiard.*

K *Deus aliquvndo.*) Exul nota. Adde ſupra q. 16. uerſic. an autem accuſatus; infra quæſtione 96. uerſicul. ſed quid ſi bannitus per totum, Vide Bald. in d. l. executorem, C. de execut. rei iud. num. 52. *Drogh.*

l *Fidantiam, ſeu ſaluum conductum.*) Adde ſupra q. 34. uerſic. 1. q. 32. uerſic. Tu ſcis in fin. ac alibi ſæpe de iſtis ſaluis conductis. *Drogh.*

m *Sunt etiam quædam.*) Adde, quod Bert. in conſil. 410. in fine uol. 2. dicit falſum eſſe, quòd Domini Veneti non obſeruent conuentiones de tradendis Bannitis, & ueritatem dixit. Vtinam omnes Principes ita obſeruẽt fidem, ut ſeruat, & ſemper ſeruauit illa Sereniſſima, & iuſtiſſima Reſpublica, quam Deus conſeruauit ob ſuam integerrimam fidem, & iuſtitiam. *Baiard.*

n *Sed qnid ſi iudex.*) Adde, quòd † hoc eſt de iure, & ita fuit deciſum per ſacr. concil. Neapolit. ut atteſtatur Franc. deciſ. 37. *Baiard.*

o *Num. 25. & ſeq.*) Peguera deciſ. 2. num. 2 *Roſ.*

Item

di contra eum, Et hoc caſu ſi remiſſio petitur à iudice, qui ſit in hoc dominio, poteſt iudex requiſitus à ſe ipſo talem remiſſionem facere; ſi vero petitur à iudice, qui ſit extra dominium, non fit remiſſio, niſi principe ita iubente. Nam in hoc Ducatu prætores, neq; iudices inferiores, neque etiã ſenatus facit huiuſmodi remiſſiones iudicibus extra dominium exiſtentibus, ſed ſolus Prineps, ſeu Locumtenens generalis.

23 *Scias tamen, quod vbi agitur de leuibus delictis, non debet fieri remiſſio, & ita communiter tenetur, vt dicit Abb. in d. cap. fi. nu.15. quem refert Duennas in d. reg.278. in 3. limitatione, & Didac. pract. q.11. poſt num.7. verſ. octauo remiſſioni.*

24 *Item [p] ſcias, quòd quando agitur ciuiliter pro crimine, non habet locum remiſſio, neque etiam de iure; & hoc ſiue crimen ſit leue, ſiue etiam grauiſſimum, & dicit Abb. in d. c. fin. num.15. de foro comp. quòd ita communiter tenetur et ita fuit in facti contingẽtia iudicatum per curiam Tholoſanam, vt refert Aufrer. deciſ.319. Quidam de Narbona. Nam quando agitur ciuiliter pro crimine, non poteſt procedi ad reum puniendum, vt dixi ſupra, quæſt.19. merito non habet locum remiſſio.*

25 *Scias etiam, quòd [q] curia Romana nunquam in aliquo caſu remittit delinquentes ad aliam ciuitatem, ſen prouinciam. Et hæc ſemper fuit ibi conſuetudo, vt atteſtatur Oldrad. conſil.124. in fin vbi dicit, quod iſte caſus iam ſæpe, & ſæpius acciderat. Et ratio eſt, quia Roma eſt [r] cõmunis patria, &c.*

26 *Hæc autem omnia, quæ de remiſſione dicta ſunt, intelligi debent, vt procedant, quando agatur de eodem delicto: ſed [ſ] ſi agatur de plurib. delictis per eundem reum commiſſis, ſuper quibus duo iudices procedant, vtique finito proceſſu per vnum, fit remiſſio rei ad alium, vt & ipſe ſuum proceſſum finire poſſit. Et ita quotidie ſeruatur, vt dicit Boſſ. in tit. de foro comp. numer.58. quod verum eſt, quãdo ambo iudices ſunt ſub eodem præſide prouinciæ: ſed ſi ſunt ſub diuerſis dominijs, non ſolet fieri remiſſio, vt ſupra dictum eſt.*

27 *Item [t] intelligenda ſunt, vt procedant in ea remiſſione, quæ inter ipſos iudices laicos fieri petitur: Ceterum ſi iudex eccleſiaſticus petat ad ſe remitti clericum delinquentem, tenetur, & debet iudex laicus illum remittere, & ita ſentiunt omnes, vt dicit Ioan. Campeg. inter conſ. Alex. de Neuo, conſ.56. num.3. Et ita in facti contingentia conſuluit Iaſon conſ.121. in 1. dubio, lib.1. Quod tamen intellige ſecundum ea, quæ dixi ſupra, quæſt.36.*

28 *Frequenter [u] etiam dubitari contingit inter duos iudices loci delicti, qui pro eodem crimine procedunt, quis eorum ſit præferendus. Et hoc contingit Mediolani, vbi eſt Capitaneus iuſtitiæ, & Prætor, & duo eius iudices qui omnes habent iuriſdictionem in criminalibus. Nos autem ſuper hoc habemus decretum in nouis conſtitutionibus, in tit. de accuſat. §. ſi in eadem; per quod declaratur, quòd ille cenſeatur præueniſſe, qui prius inquiſitionem tranſmiſit, niſi eodem die, quo fuerit per vnum iudicem tranſmiſſa inquiſitio, alter reum capi fecerit: nam eo caſu præferendus eſt iudex capturæ; vultque decretum in omnem caſum prȩferri iudicem, qui de grauiori delicto inquirit. Et ita in facti contingentia declarauit Senatus 8. Iunij 1558. quod ille, qui prouenit per capturam, & procedit in grauiori delicto, præferatur. Quibus autẽ modis de iure communi dicatur præuenta iuriſdictio, dixi infra lib.7. [z] §. iuriſdictio.*

[p] *Item ſcias, quod quando agitur ciuiliter.*] Adde ad idẽ & in proxima quæſtione per Didac. vbi in text. allegato. *Giach.*

74 *Item ſcias, quod quando agitur ciuiliter.*] Adde, † videndũ Couar. pract. q. c.11. num.7. nec in cauſis ciuilibus habet locũ remiſſio Bartol. & Doct. in l. heres abſens, §. ſi quis ff. de iud. fallit tamen pluribus modis, vt per Soc. in reg.336. & per Diaz. in reg.514. *Baiard.*

q *Curia Romana.*] Vide per Didac. vbi ſupra fol.161. cum plurib. ſequentibus. *Giach.*

Scias etiam, quod curia Romana.] Adde viden-
75 dum † D. Proſq. Farin. in ſuis quæſt. crimin. q.7. num.12. vbi latiſſimè, & concludit, quod in Vrbe omnes delinquentes puniuntur, & ſi non ſunt ſubditi eccleſiæ, & extra ſtatum Eccleſiaſticũ delinquerint, non pœna ordinaria, ſed extraordinaria Iudicis arbitrio puniri debent. *Baiard.*

r *Communis patria.*] Adde Felin. in cap. Quoniam in princip. de offic. ord. *Drogh.*

Communis patria.) Adde tex. in l. Roma, ff. ad municip. cap. fin. de for.
76 comp. & Papa † eſt iudex ordinarius ſingulorũ 9. q.
77 3. cap. cuncta, & cap. per principalem de elect. & ſemper iuxta iuris communis diſpoſitionem ban-
78 nitus, † & condemnatus de vna ciuitate intelligitur bannitus à Roma, ſecundum Iacob. Beluiſ. in ſua pract. crim. in titul. de fuga reorum numer.30. quem refert, & ſequitur Ant. Scap. in tract. iuris non ſcrip. lib.5. ca.6. nu.3.

79 Adde, quod ſi quis † plura delicta commiſerit, quorũ vnum ſit priuilegiatum, de quo cognoſcere debeant officiales Regij, per cognitionem illius trahitur ad eos cognitio aliorum delictorũ, Caſſan. in conſuetu. Burgund. rubr.11. §.11. numer.26. verſic. limita 2. fol.376. *Baiar.*

ſ *Sed ſi agatur.*] Vide ſupra quæſtio.34. verſic. de carcerato. *Roſ.*

80 t *Item intelligenda ſunt.*] Adde, quòd in foro † eccleſia-
81 ſtico indiſtinctè fiunt remiſſiones, cum omnes † eccleſiaſticæ perſonæ ſubſint vni Principi ſuperiori ſpirituali, videlicet Papæ 9. q.3. c. cuncta per mundum, qui cogeret perſonas eccleſiaſticas remittere recuſantes, & ideo in illis eſt eadem ratio, quæ erat in foro temporali tempore legis conditæ per illum, qui ſolus præerat temporali iuriſdictioni, quo tempore totus orbis ſuberat vni Principi videlicet Imperatori, & iſta eſt opinio Card. Flor. in clem. paſtoralis in glo. in verb. de more. de ſent. & re iud quẽ refert, & ſequitur Caſſan. de conſuet. Burg. Rub.12. §.1. nu.14. verſ. & hoc eſt verum f.1436. *Baiar.*

u *Frequenter etiam.*] Sed quo ad reuera, ſi erit contumax in vtroq; loco condemnatur Bald. in l.3. §. ſi cum, ff. ad Syllan. Farin. ubi ſup. q.7. nu.52. & ſeqq. *Roſ.*

Frequenter etiam dubitare contingit.] Adde,
82 inter quos † detur præuentio, & in quibus cauſis, vt per Decian. in tract. crim. lib.4. cap.20. tom.1. vbi ponit vndecim caſus, in quibus eſt locus præuentioni cum duodecim limit. & in c.21. habetur, quando, & per quos actus dicatur legitimè facta præuentio, & in c. ſequenti habetur de effectibus præuentionis, & ideo uide eum in locis predictis, in quibus de materia præuẽtionis latiſſimè tractatur, & de hoc etiam per Gram. deciſ.30. & ſi iudices procedentes ſint
83 ſub diuerſis † preſidibus prouinciæ, ideſt ſub diuerſis Principib. nõ eſt locus præuentioni, vt inf. q.39. verſ. ſed quęro circa finẽ. Et in hac materia preuentionis vid. omnino Maria Socin. in c. propoſuiſti à principio vſque ad finem per tredecim columnas, Vitalin. in tract. clauſ. in octaua charta, & pluribus ſequentibus, & Boſſ. in tit. de foro comp. nu.36. cum multis alijs.

84 Item adde, quod ſi delinquens † procurauerit inquiri in Curia, in qua imponitur minor pœna, talis præuentio nõ valet, vt per Bald. in l. ſi ſeruus plurium, §. ſi quis tamen ff. de leg. primo, & Fel. in §. non debet, nu.3. de teſtib. Becc. conſ.69. nu 7. & ſeq. Et quis ſit præferendus de iure communi, vide Foll. in verb. audiantur excuſatores, nu.159. vbi plenè, & ex quibus
85 præuentio † probari poſſit, Maſcard. de probat. concluſ.1226. vol.3.

86 Item adde, quod † ſi eodem tempore, ut puta, eadem hora fuerit formata inquiſitio à duobus iudicibus, tunc ceſſat præuentio, & reus debet recurrere ad ſuperiorem, quando ſub eodẽ Principe ſunt iudices, & inſtare, ne ex eodem delicto vexetur in duobus locis, Boſſ in tit. de foro competent. numer.104. ſed ſecnndum Bald. in conſ.329. dicit, quod in dicto caſu reus
87 poterit eligere quem iudicem velit, & alteri opponere non exceptionem præuentionis, ſed quod cauſa coram altero pendet: vide etiam Ioann. Anto. de Nigr. ſuper capit. Regn. vt delatas. fol.251 numer.58. vbi aliter loquitur. Sed aduertendnm

dum eſt, quod præuentio non poteſt allegari virtute inquiſitionis formatæ, vbi non eſt ſubſequuta citatio, Grammat. voto 28. num.10.

88 Adde, quod ſi contentio † eſſet inter iudicem ordinariũ, & iudicem delegatum de aliquo crimine commiſſo ab aliquo de familia iudicis delegati, Iudex ordinarius erit præferendus, ſi delictũ nõ fuerit cõmiſſum ex cauſa officij, ſi verò ex cauſa officij, cognoſcet delegatus, ſiue ex facto officij ſui offenſus fuerit, ita tradit Boer. deciſ.9 & ibi etiã habetur,
89 quod ſi delegatus † delictum cõmiſerit extra officium ſuum poterit puniri ab ordinario, & idem deciſum fuit per Capel. Thol. in deciſ.413. Itẽ fuit quæſitum an ſi delegatus, & de hoc vide omninò Carau. in addit. ad pract. Veſtrij, lib.3. c.9. nu.20. Sed puniri non poterit, niſi finita delegatione, Iaſ. in l.2. nu.1. ff. de in ius voc. Ego nũquam vidi in facto, quod ordinarius puniat delegatum principis in territorio ſuo delinquentem, nec cõſulere iudicibus, vt hoc facerent, niſi de licentia Princ. vt admonuit Bart. in l. officialem, C. de offic. recto prou. & idẽ eſt, quãdo officialis maior. iudicis deliquit in terra Baronis extra exercitiũ officij, quod poterit puniri per Baronem, ſiue eius officialẽ, Boer d. dec.9. Carau. in ritu 49. n.14. & Caſſan. ſup. cõſuet. Burg. f.305. n.46. verſ. ſed iuxta prædicta, vbi pleniſſimè hanc quæſt. examinauit, & hoc eſt verum; dum tamẽ notum faciat ſuperiori ſuo, vt ibi dicit Carau.

90 Item adde, † quod quando alicui competit iuriſdictio virtute priuilegij, non eſt locus præuẽtioni, vt per Gram. in deci 30. n.12. quod tamen, vt ibi dicit, in ſacro conſilio obtinere nõ po-
91 tuit. Nã in Regno practicatur, quod vaſſalli † Baronũ citatur à magna Curia Vic. vel Reg. Audient. illius Prouin. & ſi cõparent perſonaliter, & petatur remiſſio ab ipſo citato, vel a Barone, ſiue ab eius officiali remittitur, & ita quotidiè ſeruatur, dato etiã, quod iudex Baronis non præueniſſet, & hoc ratione priuilegiorum, quæ tribuunt Baronib. iuriſdictionẽ priuatiuã cum ceteris officialib. ſi verò non cõparent, proceditur in cauſa per Reg. Aud. non obſtante litis pendentia, & præuentione facta à iudic. Baronis, & non fit remiſſio, licet Barones habeãt in priuilegijs, quod eorũ vaſſalli non poſſunt ab alio quocunq. officiali citari, trahi, & euocari, & quod aliter citati nõ teneantur comparere, & caſu quo fuerint effecti contumaces, contumacia ſit nulla, quia de tali clauſula Barones nunquã fuerunt, nec ſunt in poſſeſſione; & ideò priuilegijs omiſſis ſeruatur id, ꝙ iuris, & eſt ex conſequenti, allegata litis pendentia, & præuentio non obſtat ſecundo iudici, per rationẽ quã tradit Bal. in l. ſepulchri, n.3. ff. de ſepul. viol. quia proceſſus primi iudicis per ſecundũ non impeditur, ex quo liberè põt procedere quãuis neuter poſſit delictũ punire, cũ delinquentem non habeant, adeò ꝙ inquiſito non comparente perſonaliter corã 2. iudic. et ad inſtan. Baronis nõ remittitur, nec de remiſſione tractatur; ſi autẽ cõparet purgata contumacia fit remiſſ. per prag.6. incip. pro bona, §. Itẽ, quod Gubern. ſub rit. de offic. iuſtitiarij, & pręd icta latè habẽtur per Carau. in rit.205. n.3. ſed hodie ſeruatur, quod ſi tales contumaces reperiantur in carceribus Baronũ, & tractetur de remiſſ. conceduntur prouiſiones à mag. Cur. Vic. quod Reg. Aud, de remiſſ. cognoſcat, nõ amoto carcerato, & hoc, vt inanes circuitus euitẽtur. Et citatus à Re-
92 † Aud. etiam quod notoriè conſtet, eum eſſe ſub Baronis dominio, perſonaliter comparere tenetur, & eius priuilegiũ allegare, & forum declinare per ritum 230. vbi Carau.

93 Item adde, ꝙ citatus † coram duob. iudicib. ſi comparet corã ſecundo iudice, & alleget litis pendentiam coram primo, ſuperſederi non debet: nã aliàs ſequeretur, quod eſſet in ipſius citati poteſtate, euadere pęnam, cum coram primo non compareat, & ſecundo impediat propter pendentiam litis, Bart. in l. ſepulchri, nu.2 de ſepul. viol. Alex. conſ.11. col.2. in 5. dub. vol.1. & conſ.23. vol.3. Felin, in c. qualiter, col.1. de iud. & licet multi contrariũ tenuerint, tamen iſta eſt verior ſecundũ Paul. de Caſt. Ateyan. & Ang. in l. hoc amplius, § Celſus, ff. de damn. infect. quos ſequitur Carau. in ritu 295. nu.1. quod tamen, vt ibi per eum limitatur, non procederet, ſi coram primo iudice purgaſſet contumaciã ſolutis expenſis, & præſtita cautione de ſtando iuri, vel eſſet paratus nunc purgare, & cautionem præſtare de ſtando iuri coram primo. *Baiard.*

x *§. Iuriſdictio.*) Plura per Boſſ. tit. de for. comp. nu.70. & alijs ſeqq. Decia. to.1. lib.4. c.20.21. & 22. vbi latè. *Roſ.*

QVÆSTIO XXXIX.

Iudicem originis, ac domicilij poſſe contra ſubditos ſuos, etiam extra territorium delinquentes, procedere.

SVMMARIA.

Ex Claro.

1 *Delinquens an poſſit puniri in loco originis.*
2 *Et quid ſi ibi non inueniatur.*
3 *Et an quis ſortiatur forum in delictis ratione domicilij.*
4 *Et an iudex originis, vel domicilij poſſit ex officio, & ſic per inquiſitionem procedere contra ſubditum, qui extra territorium ſuum deliquit.*
5 *Et an his caſibus puniri debeat reus ſecundum ius cõmune an uero ſecundũ ſtatuta loci originis, domicilij uel delicti remiſ.*
6 *Et an poſſit delinquens puniri in loco, in quo aſſiduè conuerſatur.*
7 *Et an vagabundus poſſit vbique puniri.*
8 *Et quis dicatur vagabundus.*
9 *Et an banniti dicantur vagabundi.*
10 *Et an delicta cõmiſſa extra territorium noceant ad aggrauandum.*
11 *Mala conuerſatio facit indicium.*

Ex Additionibus.

1 *Iudex originis quis dicatur, remiſſiuè.*
2 *Originarius quomodo probetur, remiſſiuè.*
3 *Abſolutus in loco delicti, non poteſt moleſtari in loco originis, & nume. 14.*
4 *Condemnatus in duob. locis poteſt cogi ad ſolutionem vtriuſque pænę.*
5 *Condemnatus in loco delicti pecuniariter, ſi pœnam ſoluit non poteſt, loco domicilij capite puniri.*
6 *Domicilium quomodo contrahatur, remiſſiuè.*
7 *Habitans in confinio duarum Ciuitatum ab vtroque iudice puniri poteſt.*
8 *Domicilium quomodo probetur, remiſſiue.*
9 *Famulus exterus ſtans ad ſeruitia alicuius an dicatur habitator illius loci.*
10 *Iudex incompetens poteſt punire delinquentem, cum quo fuit lis conteſtata non cppeſita incompetentia.*
11 *Iudex ſuus dicitur ratione originis, domicilij, delicti & conſenſus.*
12 *Index originis poteſt inquirere contra ſubditum extra territorium delinquentem.*
13 *Item Baro licet non habeat priuilegium cognoſcendi delictum extra territorium.*
15 *Troſp. Farinac. impugnatur.*
*15 *Mala conuerſatio facit inditium.*
16 *Vagabundus poteſt vbique conueniri.*
17 *Vagabundus quis ſit, remiſſiuè.*